

Βαγγέλης Βλαχοδήμος (Λάρισα)
Έργο «Εκμαγείο», πάστα χαρτιού

Στο έργο μου «Εκμαγείο» χρησιμοποιώ πάστα χαρτιού (papier mache) για να δημιουργήσω το πορτραίτο της ντροπής, κρυμμένο από όλους, ένα πορτραίτο που είναι μια χάρτινη αυτοπροσωπογραφία μου του 1992.

Βαγγέλης Βλαχοδήμος
Μάρτιος 2019

Βιογραφικό

Ο Βαγγέλης Βλαχοδήμος γεννήθηκε στη Λάρισα το 1963. Παρακολούθησε Γλυπτική στην ACCADEMIA DI BELLE ARTI στην Φλωρεντία το 1983 με καθηγητή τον G. CARPIGIANNI. Σπούδασε στην Α.Σ.Κ.Τ. Αθήνας από το 1984 μέχρι και το 1989, με δασκάλους, στην Γλυπτική τον Γ. Νικολαΐδη και βοηθό τον Θ. Παπαγιάννη, στην Σκηνογραφία τον Β. Βασιλειάδη, στην Ιστορία της Τέχνης την Μ. Λαμπράκη-Πλάκα, Φιλοσοφία της Τέχνης τον Π. Χριστοδουλίδη, Ιστορία της Αρχιτεκτονικής τον Σ. Κονταράτο και Αρχιτεκτονικό Σχεδιασμό τον Καυταντζόγλου και Ψυχολογία Παιδαγωγικά τον Αφεντάκη. Αποφοίτησε με Αριστα 30/30 το 1989. Παρουσίασε τη δουλειά του σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στη Λάρισα.

Νίκος Γιαβρόπουλος (Αθήνα)

Έργο **“Adam & Eve”** - βίντεο εγκατάσταση, διάρκεια 5' 41”

Η κίνηση, και δη η ελεγχόμενη, όπως αναδύεται στη βίντεο-τέχνη, είναι η συντακτική πράξη της όλης αποπειραθείσας καλλιτεχνικής αναζήτησης, ενώ δεν παύει να αποτελεί και το κατεξοχήν προφανές. Η πρόκληση, ωστόσο, ενώ παραμονεύει, δεν καθίσταται μια απλή lingua franca. Ο Νίκος Γιαβρόπουλος, ένα καλλιτέχνης διεισδυτικός και ανατρεπτικός στην οπτικές του αναζητήσεις, καθλώνει με την υπομονετικότητα του μέσου και των όρων που εκείνος έχει επιλέξει: με μια εικονολογική εκφορά βασισμένη σε αρχέγονες και προνεωτερικές αφηγήσεις, επανεγκαθιστά έναν πολυμεσικό λόγο, σύμφωνα με τις δικές του προτιμήσεις. Σαρκάζοντας σιωπηλά, υπονομεύοντας συμβατικά και επαναφέροντας ανατρεπτικά όλα όσα μπορούν να επαναδιατυπωθούν, επιτυγχάνει να συγκροτήσει μιαν άποψη πέρα και πάνω από τους κρυφούς θρησκευτικούς κώδικες, που σε κάποια στιγμή μπορούν να καταδυναστεύσουν. Έτσι, η ιστορικά και πολλαπλά επιδιωκόμενη αιδώς καθίσταται ανενεργός, ενώ γίνεται η αφορμή για μια ποιητικότερη μεταθώρηση της γυμνής ματαιότητας.

Κωνσταντίνος Μπάσιος, (Ιστορικός/ Κριτικός Τέχνης & Αρχιτεκτονικής)

Μάρτιος 2019

https://vimeo.com/208887179?fbclid=IwAR2ZPubv-HiqsTT9s7tZMNj_vUUW0fWPDTXYHoj95le2OMc-dvRSIjbRBhs

Βιογραφικό

Ο Νίκος Γιαβρόπουλος είναι εικαστικός καλλιτέχνης με έδρα την πολύπαθη Αθήνα, στο ενεργητικό του μετράει 12 ατομικές εκθέσεις καθώς και πολλές συμμετοχές σε φεστιβάλ και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, Αυστρία, Η.Π.Α, Σουηδία, Δανία, Ιταλία, Η.Β, Γαλλία, Ινδία, Βραζιλία, Περού, Ολλανδία, Ρωσία, Βουλγαρία. Έχει επιμεληθεί 5 ομαδικές εκθέσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Απέσπασε 2 βραβεία για καλύτερο Video Art το ένα στην Αθήνα, στο φεστιβάλ Mediaterra-Φούρνος 1999 και το άλλο στο Λονδίνο, στο Greek film video Festival 2013.

Άρτεμις Διαμαντή

(μουσική έργου:

Θεόδωρος Καρκατσέλας) (Λάρισα)

Έργο **"Memory Box"**

Ξύλινη εγκατάσταση

Έχεις την ελευθερία να καθορίζεις την ταυτότητά σου σύμφωνα με τα θέλω σου, τα όνειρά σου. Όμως ο καθωσπρεπισμός της κοινωνίας που μας περιβάλλει δεν το επιτρέπει, γκρεμίζοντας τα όνειρα σου με ταμπέλες ντροπής, αποστροφής, διαφορετικότητας. Έτσι, οδηγείσαι στην καταστροφή των ονείρων σου. Μαζί καταστρέφονται και τα κομμάτια εκείνα του εαυτού σου που τα φιλοξενούσε. Θα παραμείνουν όμως οι στάχτες τους στη μνήμη σου. Αυτή που κανείς δεν μπορεί να σου πάρει. Και ίσως τότε αναγεννηθείς.

Το "Memory Box" διαπραγματεύεται τη πολυσημία της λέξης «αιδώς», μέσω της χρήσης οπτικο-ακουστικών ερεθισμάτων. Πρόκειται για μία δραστική εγκατάσταση που ωθεί τον θεατή σε έναν εσωτερικό διάλογο.

Βιογραφικό

Η Άρτεμις Διαμαντή γεννήθηκε στη Λάρισα. Σπούδασε Ζωγραφική στην σχολή Εικαστικών Τεχνών και Επιστημών της Τέχνης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Έπειτα συνέχισε τις σπουδές της στο Ζ' εργαστήριο Ζωγραφικής της ΑΣΚΤ με καθηγητή τον Γ. Λαζόγκα. Παρακολούθησε το πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών στην "Ψυχική Υγεία" του Τμήματος Νοσηλευτικής του ΤΕΙ Θεσσαλίας. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στη Λάρισα, Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Έργα της έχουν αποσπάσει βραβεία.

Βιογραφικό

Ο Θεόδωρος Καρκατσέλας γεννήθηκε στη Λάρισα. Είναι απόφοιτος του τμήματος Μουσικών Σπουδών του Ιονίου Πανεπιστημίου στην κατεύθυνση Μουσικής Σύnthεσης. Το μουσικό και ερευνητικό του ενδιαφέρον στρέφεται στην ακουσματική (ηλεκτροακουστική) μουσική και εστιάζει στο ηχητικό φάσμα, το ηχόχρωμα και τον ηχητικό χώρο. Μουσική του έχει αποσπάσει βραβεία σε διεθνείς διαγωνισμούς και έχει εκτελεστεί σε συναυλίες/φεστιβάλ στην Ελλάδα, Ευρώπη και Αμερική.

Κωνσταντίνος Δουλούδης (Λάρισα)
 Έργα «**Καμιά φορά, Κατερίνα Γώγου**»,
 2018, μελάνι σε χαρτί, 30 cm x 40 εκ. &
 «**ο Διάλογος**», λάδι σε καμβά 40 X 50 εκ.

Η αιδώς είναι μια αρετή που διασφαλίζει την ισορροπία μεταξύ τάξης και αταξίας, επιβάλλει την αρμονία και είναι απαραίτητη για τη σωστή λειτουργία της κοινωνίας. Είναι αυτή η έννοια που καθορίζει την ηθική συνείδηση κρύβοντας μέσα της συναισθήματα συστολής και ντροπής. Αποκτώντας πλέον αρνητική χροιά με αισθήματα φόβου και αποτρεπτικό χαρακτήρα, ταυτόχρονα είναι και προτρεπτική για την ορθή λειτουργία ενός συνόλου. Αντιθέτως η έλλειψη της αιδούς οδηγεί σε αλαζονική συμπεριφορά, έννοια διսυπόστατη που γεννήθηκε με σεβασμό και κατέληξε στις ημέρες μας να ναι η ντροπή. Κάτι αντίστοιχο συμβαίνει και με την έννοια της ομορφιάς. Αποτελεί άλλο ένα παράδειγμα που δεν μπορεί να υπάρξει από μόνη της αλλά χρειάζεται απαραίτητα την ασχήμια και την παραδοξότητα της. Μέσα από αυτά τα δύο πηγάζει το ωραίο, καθώς σύμφωνα με τον Πλωτίνιο πρέπει να καταδιώξει κανείς την εσωτερική ωραιότητα από αυτό που αντικρίζει και όχι μόνο το πρόσωπό του γιατί αυτό μπορεί να είναι άσχημο, αλλά να παραβλέψει κάθε εξωτερική μορφή και να κοιτάξει την αλήθεια. Η αλήθεια πηγάζει από εμάς τους ίδιους, τα βιώματά μας, τις εμπειρίες μας, τις σκέψεις μας και όλα βρίσκονται στο μυαλό μας. Τι έχει μεγαλύτερη σημασία η εικόνα να συμβαδίζει με αυτό που μας προτείνεται ή να διατηρήσουμε τις επιλογές μας και την ελευθερία μας; Άραγε τι είναι ωραίο και τι όχι, ποιος το καθορίζει; Μήπως το μυαλό είναι το οχυρό μας και πρέπει να αντισταθούμε στην πολιορκία που δεχόμαστε από τον καταγισμό προτύπων και ιδεών...

Βιογραφικό

Ο Κωνσταντίνος Δουλούδης είναι απόφοιτος του τμήματος Πλαστικών Τεχνών & Επιστημών της Τέχνης με κατεύθυνση στα Εικαστικά και κάτοχος Μεταπτυχιακού Τίτλου Σπουδών από το Πανεπιστήμιο Αιγαίου του τμήματος Μηχανικών Σχεδίασης Προϊόντων και Συστημάτων με πλήρη τίτλο «Σχεδίαση Διαδραστικών και Βιομηχανικών Προϊόντων και Συστημάτων». Από το 2016 είναι φοιτητής στο τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών της σχολής Καλών Τεχνών με κατεύθυνση στη ζωγραφική. Διαθέτει πλούσια διδακτική εμπειρία στην εκπαίδευση ενηλίκων.

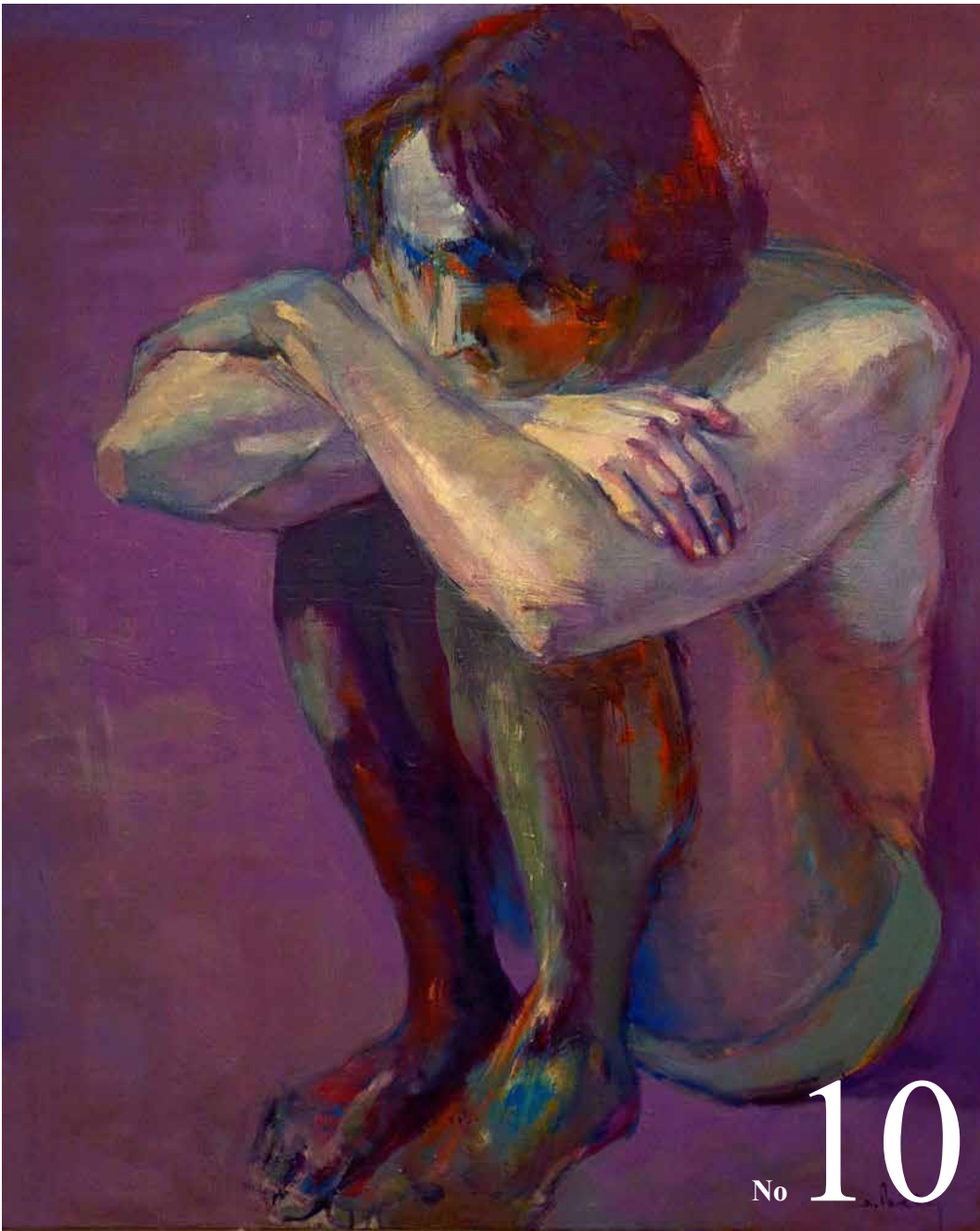
Elastique Royal & Constantine Tsaas (Λάρισα)

Έργο **“Sigma”** - ηχητική εγκατάσταση

Η ηχητική εγκατάσταση “Sigma” επιχειρεί να μεταφέρει την αγνότητα και την τυχειότητα της φύσης σε έναν τόσο ιδιαίτερο και μοναδικό χώρο, όπως τον χώρο του πρώην μουσουλμανικού τεμένους της Λάρισας. Ένας χώρος θρησκευτικότητας, όπως ήταν το «Γενί Τζαμί», είναι εξ ορισμού φορτισμένος με τις ποιότητες της μοίρας, της ανθρώπινης φύσης, της ιδίας της ζωής. Η αιδώς, σαν μια πνευματική πτύχωση αυτής της συνθήκης, υλοποιείται ως μελοποιημένη δημιουργία από την ίδια την φύση. Και αυτό αρκεί.

Διάρκεια 1:02:00

Μεταλλικός μελωδός, αέρας, συνθεσάιζερ

Zalina Z. Khestanova (Ρωσία)

Έργο **“The Withdraught”**, λάδι σε καμβά, 90x60 εκ.

Το έργο μου “The Withdraught” απεικονίζει έναν νεαρό άνδρα σε μία στιγμή μεγάλου προβληματισμού, ευαισθησίας και αυτογνωσίας

Βιογραφικό

Ερχόμενη από μία αυστηρά ρεαλιστική σχολή της Ρωσίας η Ζαλίνα Κεστανόβα έχει καθιερωθεί ως ζωγράφος στην Ελλάδα όπου ζει τα τελευταία 15 χρόνια. Το Φεβρουάριο του 2016 εξελέγη μέλος του επιμελητηρίου Καλών Τεχνών. Η ίδια έχει πραγματοποιήσει πολλές επιτυχημένες ατομικές εκθέσεις όπως έχει λάβει μέρος και σε ομαδικές με την ίδια επιτυχία.

Χρήστος Λάσκαρης (Λάρισα)
Έργο **“Crying shame”**,
2019, ακρυλικά σε καμβά, 200 x 200 εκ.

Ντροπή, ένα επώδυνο συναίσθημα το οποίο προκαλείται όταν δεν μπορούμε να διατηρήσουμε μία ιδανική κατάσταση. Ένα δυνατό συναίσθημα το οποίο όλοι μας αισθανόμαστε αλλά προτιμούμε να το αγνοούμε. Παρ' όλες τις πολιτισμικές διαφο-

ρές η ντροπή ακόμα επηρεάζει όλους τους ανθρώπους. Το έργο του Χρήστου Λάσκαρη “Crying Shame”, ένας άνδρας που κλαίει, που «ξεγυμνώνεται», ψυχικά, είναι δύο εικόνες - η μία πάνω στην άλλη - με έμφαση στα μάτια και στο κλάμα της ανδρικής μορφής. Χρησιμοποιεί ρεαλιστική τεχνική με ιμπρεσιονιστικά στοιχεία ακαδημαϊσμού για να δώσει έμφαση στην ενέργεια αυτή που αν και «απαγορευμένη», απελευθερώνει και παρηγορεί τον άνθρωπο αφήνοντας το αίσθημα της ανακούφισης. Ο Χρήστος Λάσκαρης με το έργο του αυτό δοκιμάζει τα όρια της ντροπής, εξερευνά αυτό το οικείο αλλά ανεξιχνίαστο φαινόμενο, ρίχνει φως σε μία εικόνα που η κοινωνία προτιμά να αγνοεί. Αναφέρεται άμεσα στους ανθρώπους και τη σχέση τους με τη κοινωνία, τους κανόνες, τις ανάγκες, τις απαιτήσεις και τις επιθυμίες τους.

Βαλεντίνη Μαργαριτοπούλου, (Επιμελήτρια - Μουσειολόγος)
Μάρτιος 2019

Βιογραφικό

Ο Χρήστος Λάσκαρης γεννήθηκε στη Λάρισα το 1976, είναι απόφοιτος της Ακαδημίας Καλών Τεχνών του Λέτσε Ιταλίας το 2000, στην ειδικότητα της ζωγραφικής όπου απέσπασε πολλά βραβεία και διακρίσεις. Το 2001 επέστρεψε στην Ελλάδα, συνεχίζοντας να εκθέτει και στο εξωτερικό. Από το 2011 ζει και εργάζεται στη Λάρισα. Συνεργασίες: Medaelectronique/ Lokey/ Gallery Agathi/ DymanoProjectSpace/ Lina Motsiou-Olga Leontiadou-Roula Pateraki- Thanassis Sarantos/ Erene Pappas (ECUBA E LE TROIANE) / Galleria Antonio Battaglia/ Studio D'Arte Cannaviello. Ομάδες: MedeaElectronique/stench on a white shirt/ lokey.

Αγγελική Λόη (Αθήνα)

Έργο “me”, ακρυλικά σε καμβά, 80X220 εκ.

Η πιστότητα στις αναπαραστάσεις του ανθρωπίνου σώματος είναι σαφές ότι δεν επιδέχεται αμφισβητήσεις ως προς το εικονιζόμενο θέμα. Με άλλα λόγια, ο θεατής διευκολύνεται στην κατανόηση της ζωγραφικής απόδοσης του καλλιτέχνη. Ωστόσο, την ίδια ακριβώς στιγμή, μάς παρέχεται η δυνατότητα να υποπτευθούμε τι περισσότερο μπορεί να συμβαίνει στη σκέψη της ζωγράφου. Διότι ο πίνακας, όπως και η σύνθεση που παρουσιάζει, δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ένα ολόσωμο πορτραίτο: δηλαδή μια πολύ έντονη εκφραστική απόδοση, που δεν περιορίζεται μόνο στο πρόσωπο, αλλά και περιλαμβάνει και όλο το υπόλοιπο σώμα, ως ένα ενιαίο σύνολο. Ίσως, γιατί αυτή η ολότητα και μόνο αυτή, θα μπορούσε να τελειώσει αυτά, για τα οποία ξεκίνησε η συγκεκριμένη καλλιτεχνική αναζήτηση. Η κρίσιμη στιγμή, εδώ, σε αυτήν τη δουλειά της Αγγελικής Λόη, είναι η χιαστή απεικόνιση των χεριών, αφού είναι τότε και μόνο τότε, που ο πίνακας καθίσταται υπόλογος, ως προς την αίσθηση της αιδούς.

Κωνσταντίνος Μπάσιος, (Ιστορικός/ Κριτικός Τέχνης & Αρχιτεκτονικής)
Μάρτιος 2019

Βιογραφικό

Η Αγγελική Λόη γεννήθηκε στη Ναύπακτο. Αρχικά σπούδασε οδοντοτεχνική και στη συνέχεια ζωγραφική κοντά στο Γ. Ρόρρη και στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας-ΑΣΚΤ (2010-2015) με καθηγητές τον Γ. Ψυχοπαΐδη και τον Μ. Σπηλιόπουλο. Έχει πραγματοποιήσει 3 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα (2005, 2011, 2018) και 2 στην Ελβετία (Μπάντεν - Ζυρίχη) (2015, 2016) και έχει πάρει μέρος σε αρκετές ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Επίσης έχει τιμηθεί με έναν έπαινο και 3 βραβεία. Είναι μέλος της ομάδας JJC. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Εύα Νταραρά (Λάρισα/Αθήνα)

Έργο: **Σχεδιασμός εξωτερικού φωτισμού**

Μία στιγμή διαφάνειας αναδύεται από τον εσωτερικό μας κόσμο με κόκκινο χρώμα. Το σώμα λειτουργεί ως φορέας του χρόνου συνδέοντας αντιλήψεις, συναισθήματα κ συμβάντα. Είναι η στιγμή της αιδούς με την έννοια της συναισθηματικής συστολής η οποία εκδηλώνεται με αγγειοδιαστολή.

Όμοια το μνημείο κ ο χώρος που το περιβάλλει γίνονται σαν διαφανές ενιαίο πεδίο στον αστικό ιστό ενσωματώνοντας τη μνήμη. Ωστόσο οι ιδιότητες του μνημείου συστέλλονται, συρρικνώνεται χωρικά και παύει να αλληλεπιδρά με το περιβάλλον του.

Την κατάσταση συστολής - διαστολής προσομοιάζει ο φωτισμός του πεδίου (μνημείο και περιβάλλον χώρος) δημιουργώντας μία διαφορετική οπτική για το μνημείο πέρα από τις ιδιότητες που συμπυκνώνει.

Βιογραφικό

Φωτογράφος με μεταπτυχιακές σπουδές στον σχεδιασμό φωτισμού. Έχει λάβει μέρος σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις φωτογραφίας με θεματικές που αφορούν κυρίως στο αστικό τοπίο και στην αρχιτεκτονική. Παράλληλα έχει αναλάβει έργα ψηφιοποίησης μουσείων, καλλιτεχνικών συλλογών και ιστορικών αρχείων.

Δήμητρα Παπαγιάννη (Λάρισα)

Έργα: **"Still life"**, φωτογραφίες

Η ενότητα φωτογραφιών που δημιούργησα για το Open Nights 4 «Αιδώς» είναι ένα είδος αφήγησης καθώς επιχειρούν να ταυτοποιήσουν την έννοια της λέξης. Στην ουσία πρόκειται για μια φωτογραφική αναπαράσταση, που η τεκμηρίωση και η μυθοπλασία δοκιμάζουν τα όριά τους. Ο θεατής ενθαρρύνεται να ξεδιπλώσει τη δική του προσωπική αφήγηση. (Μέρος 1) Ως μοναδική και κεντρική εικόνα του πρώτου μέρους βρίσκεται η αναπαράσταση της αιδούς στη σύγχρονη εκδοχή της που δημιούργησα και φωτογράφισα (με μικρογλυπτική). (Μέρος 2) Το πλαίσιο στο οποίο στηρίχτηκε το δεύτερο μέρος είναι η άκρως συνδεδεμένη παρουσία της σύγχρονης έννοιας της αιδούς μέσω λαϊκών ρήσεων. Ντρέπομαι/Ντρέπομαι για σένα/Ντρέπομαι του λόγου σου/Τι θα πει ο κόσμος/Μισή ντροπή δική μου μισή δική σου.

Βιογραφικό

Η Δήμητρα Παπαγιάννη (φωτογράφος, μηχανικός υπολογιστών) γεννήθηκε στην Αθήνα το 1989, μεγάλωσε στο Καρπενήσι και τα τελευταία χρόνια ζει μόνιμα στη Λάρισα. Η πρώτη της ατομική έκθεση (Ο κόσμος, κάτω) έγινε το 2016 στην Αθήνα και έκτοτε έχει συμμετάσχει σε 3 συλλογικές εκθέσεις φωτογραφίας, το 2017 είχε συνεργασία με τον εκδοτικό οίκο Κέδρος και έχει δημοσιεύσει σε περιοδικά (Φωτογράφος, Οροπέδιο, Θράκα, Θεσσαλικές Επιλογές, Αναγνώστης, Πεζοδρόμιο) και εφημερίδες (Εφ-Συν, Ελευθερία, Ευρυτανικά Νέα). Ευχαριστίες για την πολύτιμη βοήθεια στην εκτέλεση της παρούσας δουλειάς στον φωτογράφο Σπύρο Κουτσοκέρα, στην ψυχολόγο ψυχοθεραπεύτρια Βασιλική Μπάνη και στην Ρούλα Καραφέρη για την πρόσκληση.

No 14

Κωνσταντίνος Παπαργύρης (Λάρισα)

Έργο «**Νεκρή φύση**», λάδι σε μουσαμά, 150x150 εκ.

Η αμφιθυμία του αισθήματος της αιδούς οπτικοποιείται στο έργο του Κωνσταντίνου Παπαργύρη «Νεκρή φύση» το οποίο δίνει στον θεατή μια ηδονοβλεπτική αίσθηση. Η δυναμική του χρώματος και ο υπαινιγμός της φόρμας χαρακτηρίζουν το έργο, θέτοντας παράλληλα το παρακάτω ερώτημα: Ποιος πρέπει να αισθάνεται περισσότερη συστολή, ο θεατής του σκηνικού ή το ίδιο το έργο και κατ' επέκταση ο δημιουργός του;

Βαλεντίνη Μαργαριτοπούλου, (Επιμελήτρια - Μουσειολόγος)

Μάρτιος 2019

Βιογραφικό

Ο Κωνσταντίνος Παπαργύρης γεννήθηκε στη Λάρισα το 1976. Πήρε τα πρώτα ουσιαστικά μαθήματα σχεδίου δίπλα στο γλύπτη Χρήστο Μακρόπουλο και το 2001 ολοκλήρωσε τις σπουδές του στη Σχολή Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας. Έχει στο ενεργητικό του 19 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και συμμετοχή σε ομαδικές εκθέσεις. Έργα του υπάρχουν σε ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

No **7**

Zeger Reyers (Ολλανδία)

Έργο **“Onder-ons”**, εγκατάσταση/υφάσματα καλυμμάτων στρωμάτων

Το έργο “Onder-ons” (Private business/ Ιδιωτική υπόθεση) είναι ένα μόνιμο και συνεχώς εξελισσόμενο έργο το οποίο αποτελείται από μία σειρά από μικρούς πίνακες, φτιαγμένοι από την ίδια τη ζωή. Εστιάζοντας στους λεκέδες και στα στίγματα πάνω σε γυαλιστερά ευμετάβλητα καλύμματα στρωμάτων που βρίσκω και συνεχίζω να βρίσκω στους δρόμους. Ιδιωτική υπόθεση, είναι η ακριβής μετάφραση από τα ολλανδικά της έκφρασης ‘Onder-ons’ που σημαίνει «κάτω από εμάς», ας το κρατήσουμε μεταξύ μας.

Zeger Reyers

Μάρτιος 2019

Βιογραφικό

Ο Zeger Reyers ζει στην Χάγη της Ολλανδίας, έκανε σπουδές στην Ακαδημία καλών Τεχνών του Ρότερνταμ (Art academy Rotterdam), έχει κερδίσει βραβεία (SCOPE Art Foundation Award 2012 & Ouborg-price Artcouncil Den Haag 2017), έχει εκθέσει και είναι καλεσμένος λέκτορας σε όλο τον κόσμο. Έργα του υπάρχουν σε μουσεία και συλλογές στην Ολλανδία, Βέλγιο και Τουρκία. <http://www.zeger.org>

Ιφιγένεια Σδούκου (ποίηση: Στέλλας Νταβαρούκα) (Λάρισα)

Έργο «**artist book**» εικαστικά & ποίηση,
Ιφιγένεια Σδούκου - Στέλλα Νταβαρούκα

Αντί να στεκόμαστε απέναντι στη ντροπή κριτικά, έχουμε την τάση να αποφεύγουμε να εξετάσουμε προσεκτικά τη φύση και τις εκδηλώσεις της. Το να νιώθεις ντροπή είναι μια πράξη αυτο-διαγραφής, είναι μια επίδραση που ρυθμίζει την προσαρμογή στα κοινωνικά πρότυπα. Μπορεί να βιωθεί ως συλλογικό συναίσθημα, στο οποίο ενσταλάζεται επίσης συλλογικά και η ενοχή κι έτσι η ντροπή γίνεται όπλο στα χέρια της εξουσίας, για να κρατά ανήμπορους και αδρανείς, βυθισμένους στη σιωπή και τη δυστυχία τους ταπεινωμένους. Με ποιο σχήμα και γράμμα περιεγράφηκε η ντροπή, τι χρώμα έχει, ποιο είναι το σύμβολο της; Ποια διακριτικά απαιτήθηκε να φοριούνται από συγκεκριμένες ομάδες ή άτομα για λόγους δημόσιας ταπείνωσης και εξοστρακισμού; Η ντροπή μπορεί να έχει διαφορετικές πολιτιστικές εκφάνσεις, αλλά γίνεται κατανοητή παγκοσμίως. Χρησιμοποιήσαμε ως μέσο έκφρασης τη μορφή του βιβλίου, οικείο και στις δυο μας, που επιτρέπει να δημιουργήσουμε αφηγήσεις εξερευνώντας πτυχές της ιστορίας κι επιχειρώντας να άρουμε τα πέπλα της σιωπής, τη σκιά των πλευρά των κοινωνικών σχέσεων, τα κρυμμένα συναίσθημα, τα ταμπού. Η ποίηση και τα εικαστικά περιγράφουν τις αποχρώσεις μιας συνεργασίας εκτός των συμβατικών κανόνων, με ένα ευρύ φάσμα αλληλεπιδράσεων μεταξύ των τεχνών. Με σκίτσα, στίχους, υφές, λέξεις και χρώμα προσεγγίζουμε το θέμα της αιδούς στις πολλές διαστάσεις του. Το «**artist book**» είναι ένα μέσο καλλιτεχνικής έκφρασης που χρησιμοποιεί τη μορφή ή τη λειτουργία του βιβλίου ως εικαστικό μέσο. Αυτό το «βιβλίο» προορίζεται να αγγιχτεί και να ξεφυλλιστεί, αν και ένα εικαστικό έργο συνήθως μπορείς μόνο να το κοιτάς.

Βιογραφικό

Η Ιφιγένεια Σδούκου σπούδασε ζωγραφική και χαρακτηριστική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας. Έχει παρουσιάσει έργα της σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Το 2017 απέσπασε το βραβείο της 6ης τριετιάζης of Tapestry Novi Sad στη Σερβία. Έργα της βρίσκονται στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης Θεσσαλονίκης, στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας, στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης και Παράδοσης του Δήμου Αθηναίων και σε ιδιωτικές συλλογές. Συνεργάστηκε σαν εικονογράφος με τον εκδοτικό οίκο «Ανέμη». Σχεδίασε αφίσες και εξώφυλλα δίσκων. Ζει και εργάζεται στην Λάρισα.

Βιογραφικό

Η Στέλλα Νταβαρούκα γεννήθηκε στην Λάρισα και αποφοίτησε από την Φιλοσοφική σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Εργάστηκε ως φιλόλογος στην Μέση Εκπαίδευση, στα Γενικά Αρχεία του Κράτους και στο Κέντρο Εκπαιδευτικής Έρευνας. Κάποια ποιήματά της έχουν δημοσιευτεί σε λογοτεχνικά περιοδικά και το 2012 εξέδωσε το πρώτο της βιβλίο με τίτλο «Τα ευτυχισμένα κολυμπρίν». Πήρε μέρος με ποιήματα της, σε συνεργασία με την Ιφιγένεια Σδούκου, σε εικαστικές εκθέσεις: Δημόσια Κεντρική βιβλιοθήκης Λάρισας «Κ. Κούμας» 2018, "Rooms" Γκαλερί Καππάτος 2018, Μουσείο Χατζημιχάλη Αθήνα, 2016.

Επιμέλεια: Βαλεντίνη Μαργαριτοπούλου, (Επιμελήτρια - Μουσειολόγος)

No 11, 17-19

Λία Σταμοπούλου (Αθήνα)

Έργα **“Ερωτικά”** I, II – κάρβουνο σε χαρτί,
ΝΤΡΟΠΗ: εκδοχή Α - ακουαρέλα και κάρβουνο σε χαρτί, εκδοχή Β - γραφίτης σε χαρτί, Γ- κάρβουνο σε χαρτί.

Η αιδώς, ως το ύψατο κριτήριο αυτής της έκθεσης, μάς επιτρέπει να διευρύνουμε αλλά κυρίως να διερευνήσουμε σημαντικές «παρακείμενες» θεωρήσεις. Και μια από αυτές είναι η ένταση του υπαινικτικού λόγου. Όλες, μα όλες, οι εξπρεσιονιστικές αποδόσεις, ακριβώς επειδή βασίζονται σε μια αναίρεση του ακριβώς προσδιορισμένου,

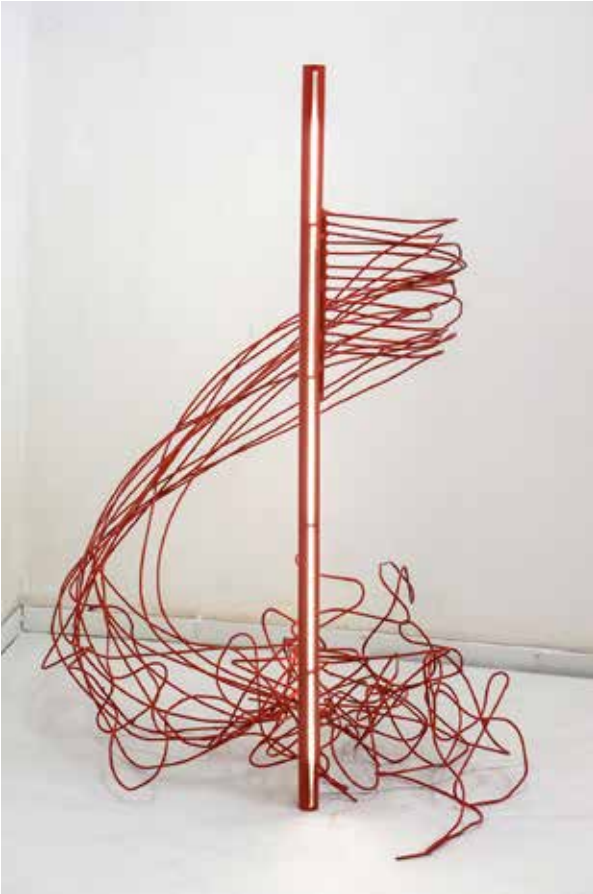
συνδιαλέγονται με το αδιόρατο και με το υφέρπον. Οι πίνακες της Λίας Σταμοπούλου, υπακούοντας σε μια τεχνοτροπία ομολογη με το ύφος που έχει επιλέξει, επιδιώκει να αποτυπώσει, κατά έναν εξαιρετικά εκφραστικό τρόπο, όλα όσα θα ήθελε να δηλώσει, χωρίς απαραίτητα αυτό να δίνεται με όρους ακριβολογίας. Υπαινισσόμενη και αφαιρώντας όλα τα επιπλέον, όλα τα επιμέρους, όπως και όλα τα δευτερεύοντα, επιτυγχάνει να αποκρυσταλλώσει, με τη δύναμη που δίνει στις βασικές γραμμές της σύνθεσής της, εκείνα τα ζωτικά στοιχεία που θα ήθελε να υπογραμμίσει. Υπό την έννοια αυτή, τα έργα που παρουσιάζονται εδώ, είναι οι par excellence πραγματολογικές πιστοποιήσεις ότι πράγματι, κατά ευφάνταστο και ευφυή τρόπο, επιτυγχάνουν να συναφορούν στην αιδώ.

Κωνσταντίνος Μπάσιος, (Ιστορικός / Κριτικός Τέχνης & Αρχιτεκτονικής)

Μάρτιος 2019

Βιογραφικό

Η Λία Σταμοπούλου, ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Είναι απόφοιτος της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών Αθηνών, εργαστήρια: Νικολάου, Μαυροΐδη, Μυταρά και Κοκκινίδη. Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια στο Central St. Martin's, Center of Art "City Lit", London. Από το 1989 έως σήμερα έχει πάρει μέρος σε μια μεγάλη σειρά εκθέσεων στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Η τελευταία ατομική της έκθεση, από την οποία προέρχεται και το έργο «Η σκιά του δράκου» έγινε τον Νοέμβρη του 2017 φιλοξενούμενη του Πανεπιστημίου Αθηνών, τμήμα πολιτικής Επιστήμης και Δημόσιας Διοίκησης.

Στάμος Στέργιος (Τρίκαλα)

Έργο «Χωρίς Τίτλο», σιδερένια κατασκευή,
150x100x100 εκ., λάμπα led 150 εκ.

Στο έργο μου προσπαθώ να σχηματοποιήσω - σαν μια σύντομη χορογραφία - την κατάσταση όπου κάποιος που π.χ. κατά τη διάρκεια μιας δημόσιας παρουσίασής του, αποπροσανατολίζεται σιγά-σιγά υπό το βάρος της ντροπής. Είναι μία αίσθηση που λίγο πολύ όλοι βιώνουμε και δεν είναι απαραίτητο να είναι καταστροφική. Έτσι στο έργο δημιουργώ μια αρμονική καθοδική κίνηση που καταλήγει να είναι ανεξέλικτη - χαοτική.

Στέργιος Στάμος

Μάρτιος 2019

Επιμέλεια: Βαλεντίνη Μαργαριτοπούλου, (Επιμελήτρια - Μουσειολόγος)

Βιογραφικό

Ο Στέργιος Στάμος γεννήθηκε στην Κρανιά Γρεβενών το 1964. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών Θεσσαλονίκης (1984-1989). Στα πρώιμα έργα του κυριαρχούν η σύνθεση και το σχέδιο, ενώ το χρώμα λειτουργεί παραπληρωματικά. Την δεκαετία του 2000 αρχίζει να παρουσιάζει επιτοίχιες κατασκευές και εγκαταστάσεις, με αλουμίνιο, νέον, λάμπες φθορίου και πλέξιγκλας, στις οποίες ενσωματώνει τη γραφή όχι μόνο για να τονώσει την εικόνα, αλλά ως αναφορά σε μια αρχετυπική μορφή επικοινωνίας. Δεν εγκαταλείπει ωστόσο τη ζωγραφική την οποία χρησιμοποιεί αποσπασματικά, όπως και τον λόγο, για να εκφράσει συναισθήματα, να φορτίσει τον θεατή και να τον παρασύρει σ' ένα παιχνίδι όπου η ζωή συνδιαλέγεται με τον θάνατο και τέχνη συνομιλεί με την τεχνολογία. Οι πιο πρόσφατες ενότητες έργων του, Μεταναστεύσεις (2012), In my country (2014) και Γεωγραφίες (2017), οι οποίες αποτελούνται από πολύ- επίπεδες εγκαταστάσεις, φωτογραφικό υλικό και ζωγραφικά έργα, πραγματεύονται την πορεία των προσφύγων, κάνουν όμως σαφή αναφορά και στην Ελλάδα της κρίσης. Έχει πραγματοποιήσει περισσότερες από 20 ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και στην Κύπρο, ενώ παράλληλα έχει λάβει μέρος σε δεκάδες ομαδικές εκθέσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό (Μ. Βρετανία, Γαλλία, Ισπανία, Κίνα, Γερμανία, Ιταλία, Βέλγιο, Βουλγαρία κ.α.). Έχει φιλοτεχνήσει σκηνικά και κοστούμια για το θέατρο. Έργα του βρίσκονται στο MOMus, στο Μουσείο Κατοίγγρα Λάρισας, στην Πινακοθήκη Κομοτηνής, στο Μουσείο Τσιτσάνη στα Τρίκαλα, σε δημόσιους χώρους και σε αρκετές ιδιωτικές συλλογές.

Κωστής Τσιάχας (Λάρισα)

Έργο «Πέπλο / **Techno Civic 1.0**», Digital Film, CGI Animation, Color, Loop, 09'18",
Produced by Industrial Tomato Studio, Courtesy of the artist and MV+SD Foundation

Το αστικό τοπίο είναι το υλοποιημένο σύνολο των πολιτιστικών και κοινωνικών αξιών των δημιουργών του. Η αστική εμπειρία μας είναι ταυτόχρονα και εμπειρία προσωπική. Άλλοτε η σύμπλευση μας με το αξιακό σύστημα που η πόλη αντανακλά είναι απόλυτη. Το βλέμμα μας ακτινοβολεί. Άλλοτε πάλι, η παραβίαση των πολιτιστικών ή των κοινωνικών αξιών μας εξαναγκάζει να χαμηλώσουμε το βλέμμα μας. Από ντροπή το πέπλο πέφτει. Η Βίντεο Εγκατάσταση «Πέπλο / Techno Civic 1.0» είναι η αντανάκλαση της πόλης. Άλλοτε ντροπή κι άλλοτε σεβασμός. Ρίχνουμε το πέπλο ή το σηκώνουμε. Το Λαρισαϊκό αστικό τοπίο, αυτό το ιδιαίτερο μείγμα ελλειμματικού στρατηγικού σχεδιασμού και υπερτροφικού τακτικού αυτοσχεδιασμού, είναι το υπόβαθρο όπου ένα καίριο ζήτημα κοινωνικής συνεννόησης αναδύεται: η οριοθέτηση του Δημόσιου και του Ιδιωτικού. Χωρικά, Αξιακά, Πολιτισμικά. Αυτή είναι η συνθήκη κι αυτό το έναυσμα ενός προβληματισμού που χρειάζεται να διερευνηθεί για την διαμόρφωση μιας αυθεντικής αστικής ταυτότητας.

Κωστής Τσιάχας
Μάρτιος 2019

Επιμέλεια: Βαλεντίνη Μαργαριτοπούλου, (Επιμελήτρια - Μουσειολόγος)

Βιογραφικό

Ο Κωστής Τσιάχας γεννήθηκε στη Λάρισα, σπούδασε στο Μιλάνο visual design, είναι συγγραφέας και υπότροφος από το Γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού / Εθνικό Κέντρο Βιβλίου ως πρωτοεμφανιζόμενος Έλληνας συγγραφέας. Βίντεο - εγκαταστάσεις του έχουν προβληθεί στη Λάρισα (Λίντο Οργανισμός, Δημοτική Πινακοθήκη Λάρισας - Μουσείο Γ.Ι. Κατσιόγρα) και στο Μιλάνο (Inside Out space). Ανέπτυξε τη θεωρία του για τη σύνδεση μεταξύ της δημόσιας τέχνης και του αστικού τοπίου στο πλαίσιο της μεταπτυχιακής εργασίας του με τίτλο Αστική Ανάπλαση και Ανάπτυξη του τμήματος Αρχιτεκτόνων - Μηχανικών του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Άγγελος Χριστοφιλόπουλος (Αθήνα)
Έργο **“Relief” / «Ανακούφιση»**,
φωτογραφία

Από μια σειρά φωτογραφιών του 2005, η Μαρκέλλα έγινε κεντρικό θέμα στην CARTE BLANCHE, μια ομαδική έκθεση φωτογραφίας στο Booze Cooperativa το 2005. Η κεντρική ιδέα ήταν να είναι η διαφορετικότητα και ο σεβασμός προς τον άνθρωπο στο προσκήνιο. Η Μαρκέλλα μετά από την επέμβαση αλλαγής φύλου αγαπάει τον εαυτό της και το πρώτο συναίσθημα μετά την εγχείρηση είναι μια μεγάλη ανακούφιση που επιτέλους μπορεί να απολαύσει την ζωή της με τον τρόπο που θα ήθελε να αισθάνεται. Αυτή ακριβώς η διαφορετικότητα ήταν που οδήγησε την Μαρκέλλα να κάνει αυτή την επέμβαση. Και με τα λόγια της Μαρκέλλας: «Ήθελα τα παιδιά να με πλησιάσουν με σεβασμό, καταλαβαίνοντας τον αγώνα που έχω κάνει να είμαι σήμερα γυναίκα.»

Βιογραφικό

Ο Άγγελος Χριστοφιλόπουλος γεννήθηκε στο Ντίσελντορφ της Γερμανίας, το 1970. Η πρώτη του επαφή με τη φωτογραφία ήταν σε ένα εργαστήριο ασπρόμαυρης φωτογραφίας στο Ντίσελντορφ, όπου κατείχε μια θέση ασκούμενου, αμέσως μετά την αποφοίτησή του από το γυμνάσιο. Πολύ σύντομα αποφάσισε να ασχοληθεί επαγγελματικά με τη φωτογραφία. Το 1998 κέρδισε μια υποτροφία στη Σχολή Φωτογραφίας Focus στην Αθήνα, απ' όπου αποφοίτησε το 2000. Έκτοτε, εργάζεται ως ανεξάρτητος φωτογράφος σε μεγάλα περιοδικά στην Ελλάδα. <https://medium.com/@angelosfoto>

